

ВІДГУК

офіційного опонента доктора педагогічних наук, професора, проректора з навчально-методичної роботи Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка Гевка Ігоря Васильовича на дисертаційну роботу Хуан Жуйпін

«Формування готовності майбутніх учителів музичного мистецтва до творчої самореалізації», подану на здобуття наукового ступеня доктора філософії з галузі знань А Освіта А1 Освітні науки (ОНП «Освітні, педагогічні науки»)

Актуальність теми дослідження. Проблема творчої самореалізації майбутнього вчителя музичного мистецтва в умовах сучасної вищої школи набуває особливої значущості. В умовах стрімкої модернізації вищої освіти постає гостра потреба у підготовці педагогів нового формату, здатних не лише до ретрансляції знань, а й до безперервного професійного та особистісного творчого розвитку. Глобалізаційні процеси та цифровізація суспільства супроводжуються ризиками нівелювання традиційних духовно-моральних цінностей. У цьому контексті інститут освіти виступає як стратегічний ресурс сталого соціального розвитку та базовий транслятор національного культурного коду. Дисертаційна робота Хуан Жуйпін є своєчасною, оскільки розв'язує наявні суперечності між об'єктивною потребою суспільства у вчителях інноваційного типу та недостатньою розробленістю дієвих інструментів стимулювання їхнього творчого розвитку. Автор грамотно фіксує суперечність між суспільним запитом на педагога-творця та реальним станом підготовки студентів у закладах вищої освіти – зокрема в частині відсутності цілісної методики, що поєднувала б теоретичне обґрунтування, діагностичний інструментарій і практичне наповнення.

Розв'язання актуальних проблем, покладених в основу дисертаційного дослідження Хуана Жуйпіна, логічно зумовило його мету, яка полягає у визначенні, теоретичному обґрунтуванні педагогічних умов і забезпеченні їхньої результативності на основі спроектованої теоретичної моделі формування готовності до творчої самореалізації майбутніх учителів музичного мистецтва.

Поставлена мета роботи, однозначне формулювання об'єкта і предмета наукового пошуку дали змогу здобувачеві розробити логіку педагогічного

дослідження, визначити його основні завдання і прийняти повністю обґрунтовану методику дослідно-експериментальної роботи.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій.

Достовірність та обґрунтованість результатів дослідження забезпечується глибоким аналізом філософської, психологічної та педагогічної літератури, а також спираючись на концептуальні державні документи, серед яких «Нова українська школа», «Сучасна мистецька школа», «Розвиток педагогічної освіти», Стратегія розвитку вищої освіти на 2022–2032 роки. Це свідчить про органічну вкоріненість роботи в загальнонаціональний освітній контекст.

Застосований комплекс емпіричних і теоретичних методів, зокрема проведення формульованого експерименту та анкетування щодо визначення стратегій професійного самовизначення, дозволив об'єктивно зафіксувати результати. Статистично підтверджено позитивну динаміку, що виявилася у зниженні кількості студентів з низьким (адаптивним) рівнем готовності та підвищенні мотиваційно-спрямованого компонента.

Наукова новизна дослідження.

Наукова новизна полягає у комплексному підході до проблеми фахової підготовки педагога-музиканта. Автору вдалося не лише систематизувати наявні теоретичні розробки, а й отримати власні результати, що мають самостійну наукову цінність.

Вперше розроблено цілісну методику формування готовності майбутніх учителів музичного мистецтва до творчої самореалізації, яка охоплює мотиваційно-стимулювальний, змістово-процесуальний і творчо-рефлексивний складники та забезпечує єдність теоретичного обґрунтування й практичної реалізації. Запропоноване авторське трактування поняття «готовність до творчої самореалізації майбутніх учителів музичного мистецтва» уточнює наявні дефініції, чіткіше розмежовуючи мотиваційний, когнітивний, операційний і рефлексивний аспекти цього феномену. Набули подальшого розвитку підходи до класифікації організаційно-педагогічних умов формування готовності, а також критеріальний апарат для визначення рівнів її сформованості.

Порівняльний аналіз українського й китайського досвіду підготовки вчителів музичного мистецтва представлений системно і методологічно коректно, що є самостійним внеском у розвиток міжнародних мистецько-педагогічних досліджень.

Практичне значення одержаних результатів. Результати дослідження збагачують понятійний фонд мистецько-педагогічної науки і можуть слугувати концептуальною основою для подальших досліджень у галузі підготовки педагогів-музикантів. Практичне значення роботи полягає у розробці та впровадженні у освітній процес експериментальної методики спецкурсу «Технологія формування творчої самореалізації майбутніх учителів музичного мистецтва», який охоплює активні форми роботи: сугестивний рефлексивний тренінг-практикум, організацію музично-педагогічного самоуправління, метод диференціації варіативних креативних завдань. Ці матеріали дозволяють оптимізувати процес фахової підготовки і можуть бути безпосередньо використані у ЗВО, у системі підвищення кваліфікації педагогів та при проектуванні нових освітніх програм на музично-педагогічних факультетах.

Оцінка змісту дисертації. Дисертація має класичну логічну структуру: містить анотацію, вступ, три розділи з висновками до кожного, загальні висновки, список джерел та додатки.

У Вступі чітко розкрито науковий апарат, обґрунтовано актуальність, мету, завдання та наведено дані про апробацію. У Першому розділі здійснено ґрунтовний аналіз філософських і психолого-педагогічних підходів до феномену творчої самореалізації (від екзистенційно-гуманістичних концепцій до сучасних теорій особистісного розвитку), уточнює поняттєво-категоріальний апарат і визначає структурні компоненти готовності майбутнього вчителя музичного мистецтва до творчої самореалізації. Запропонована авторська дефініція цього поняття логічно обґрунтована й пов'язана з попереднім теоретичним аналізом. У Другому розділі розкрито сутність педагогічних умов, обґрунтовано використання інтегративних методів та спрямування рефлексивних дій студентів на гедоністично-творчий результат. У Третьому розділі представлено хід експериментальної перевірки. Показовою є динаміка в експериментальній групі:

питома вага студентів із творчим (високим) рівнем готовності зросла з 4% до 36%, тоді як репродуктивний (низький) рівень знизився з 28% до нульового значення. Статистична обробка результатів засвідчує достовірність зафіксованих змін.

Переконаливо доведено, що перехід від управління до самоуправління власною музично-педагогічною діяльністю став стимулом для знаходження кожним студентом власної суб'єктивної «траєкторії» творчої самореалізації. Робота містить 11 таблиць, 19 рисунків. Варто означити ґрунтовне розроблення у вступі наукового апарату дослідження, тобто об'єкта, предмета, наукової новизни та практичного значення одержаних результатів дослідження. Описано актуальність; сформульовано мету та завдання. Тему дисертації затверджено Вченою радою Українського державного університету імені Михайла Драгоманова (протокол № 4 від 30 жовтня 2025 року).

Повнота викладення наукових положень, висновків і рекомендацій дисертації в опублікованих працях. Основні наукові положення й результати дисертаційної роботи опубліковано в 8 наукових працях (із них - 3 одноосібних): 5 статей у фахових виданнях України, 1 стаття у зарубіжному періодичному науковому виданні, яке включено до наукометричної бази Web of Science, 1 стаття, підтверджує апробацію дослідження. Аналіз змісту публікацій засвідчує, що наукові положення, отримані результати проведеного дослідження повною мірою представлено в друкованих наукових працях.

Дискусійні положення та зауваження.

Високо оцінюючи наукову та практичну значущість дисертаційного дослідження Хуан Жуйпін, вважаємо за доцільне висловити окремі зауваження та побажання:

1. У першому розділі роботи, де здійснюється ґрунтовний теоретичний аналіз феномену «творча самореалізація», дисертанту варто було б більш чітко розмежувати базове поняття із суміжними психолого-педагогічними категоріями, такими як «творчий потенціал», «самоактуалізація» та «креативна активність», що додало б термінологічному апарату дослідження більшої прозорості.

2. У роботі задекларовано компаративний вектор дослідження між українським та китайським досвідом підготовки, проте текст дисертації значно

виграв би, якби автор детальніше проілюстрував приклади адаптації пропонованої структурної моделі безпосередньо до реалій та освітніх стандартів вищої школи КНР.

3. Аналізуючи комплекс розроблених педагогічних умов (розділ 2), автор подає їх здебільшого як рівнозначні. Проте, зважаючи на специфіку музично-педагогічної діяльності, було б доцільно визначити певну ієрархію цих умов або обґрунтувати, яка з них виконує системотвірну функцію у процесі формування готовності.

4. При описі виконавського (середнього) рівня автор зазначає наявність «частково-самостійної установки» та епізодичного слухового самоконтролю. Варто було б чіткіше окреслити кваліметричні індикатори та критерії, за якими цей рівень однозначно відмежовується від нижчого (адаптивного).

5. Теоретична і джерельна база дослідження є репрезентативною, проте вона значно виграла б за умови ширшого залучення сучасних англомовних публікацій (за останні 5–7 років), присвячених проблемам музичної педагогіки та психології творчості в країнах Західної Європи та Північної Америки.

Висловлені зауваження мають дискусійний характер, жодним чином не знижують високої наукової цінності дисертації, носять рекомендаційний характер та не впливають на загальний позитивний висновок. У дисертації опрацьовано значний обсяг фактичного матеріалу, який систематизовано, осмислено та інтерпретовано автором, що в сукупності забезпечує цілісність і логічну завершеність проведеного дослідження.

Загальний висновок. Загалом аналіз дисертації й опублікованих праць дає підстави для висновку про те, що дисертаційне дослідження є завершеним і самостійним, у якому отримані нові науково обґрунтовані теоретичні та практичні результати. Зважаючи на актуальність, наукову новизну, важливість одержаних результатів дослідження, їхню обґрунтованість і вірогідність, вагому практичну цінність сформульованих положень і висновків, уважаємо, що дисертаційна робота Хуан Жуйпін «Формування готовності майбутніх учителів музичного мистецтва до творчої самореалізації» відповідає вимогам «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої

ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 року (із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ № 341 від 21.03.2022; №502 від 19.05.2023; № 507 від 03.05.2024) і може бути рекомендована до захисту на здобуття наукового ступеня доктора філософії, а її автор, Хуан Жуйпін, заслуговує на присудження наукового ступеня доктора філософії з галузі знань А Освіта А1 Освітні науки (ОНП «Освітні, педагогічні науки»).

Офіційний опонент:

доктор педагогічних наук, професор,
проректор з науково-методичної роботи
Тернопільського національного педагогічного
університету імені Володимира Гнатюка

Ігор ГЕВКО

